

Беседа Владике Артемија на Васкрсни понедељак 2017. године у манастиру Светог Николаја у Лозници

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос воскрес, браћо и сестре!

Ето чудесног поздрава, чудесне вести коју преносимо један другоме при сваком сусрету не само један дан, не само два дана, него пуних 40 дана. Зашто користимо само тај поздрав *Христос васкрсе!* и *Ваистину васкрсе!* Због величине догађаја, да би доказали смисао оног чудесног дела које је Господ учинио васкрснувши из гроба. Нека би Господ даровао и нама ту радост да остане у нама, не само за време овога празника, не само 40 дана, него целог живота нашега.

Пошто сунце кад се ујутру појави на истоку, оно обасја зрацима својим сву васељену, сваку живуљку, сваку травку, сваку биљку. Тако и Васкрсење Христово које је из гроба засијало као сунце правде обасјало је цео свет, целу васељену и радост Васкрсења Христовога се преноси кроз све народе овога света. Господ је Васкрсао и Његови ученици испунили су се радости, и не само они, него и сви који су били достојни да им се Васкрсли Господ јави, као жене мироносице. Али најпре, у Васкрсењу Христовоме, као и у сваком важнијем догађају Његовог живота учествују поред људи и анђели. Тако на рођењу Господа Христа јавили су анђели пастирима и објавили им, како каже, радост велику због рођења Христовога. На Благовести Светој Богородици архангел Гаврило и Њу поздравља речима: "*Радуј се!*" А гле, када су жене мироносице дошле на гроб Христов после Васкрсења, рано ујутру у недељу затекоше анђела тамо који им не рекоше *радуј се*, него: "*Ево места где је лежао, устаде одавде.*" Дакле, нема потребе да им проповеда и да им намеће радост, довољно је да виде да је Христос Васкрсао, и то је испунило њихова срца и њихове душе том неописивом радошћу која испуњава све људе, ево 2000 и више година.

Та радост, браћо и сестре, испунила је и нас данас ових дивних светлих дана. Зашто толика радост? Зато што је Васкрсење Христово било победа над највећим непријатељем који је човека тиранисао од Адама до Господа Христа, победом над смрћу, васкрсењем смрт је побеђена. Иако људи и после тога умиру, али они умиру са надом у речи Христове: *"Онај ко верује у Мене, ако и умре, живеће."* Дакле, вера у Господа Христа јесте та која нам дарује ту радост и дарује нам гаранцију да ћемо и ми као што је Господ васкрсао, и ми васкрснути у последњи дан када Господ поново дође да суди живима и мртвима. Ето, отуда је та толика радост, браћо и сестре, јер ништа страшније за човека не постоји у овоме свету од смрти. Када живот човеков на земљи престаје, када се душа одваја од тела. То је по речи Божијој да се дух враћа Богу а тело се предаје праху земаљскоме од којег је и настало.

Васкрсење Христово, дакле, јесте догађај космичког значаја. Он обухвата сву историју рода људскога, он даје смисао свему што постоји и целој нашој историји, нашем животу. Јер, каже апостол Павле: *"Ако Христос не устаде, узалуд вера ваша, узалуд и проповед наша."* Али Христос Васкрсе и то је знак обећања Његовога да ће нам даровати живот вечни. Ради тога је Господ и дошао на земљу, родио се као човек, пострадао од људи, сахрањен био и васкрсао, да би људима обезбедио живот вечни у Царству Своме Небескоме.

Нека та радост Васкрса Христовога никада не напусти наше душе, никада да не заборавимо тај радосни догађај, али при томе да никад не заборавимо своје дужности и обавезе као православних хришћана, да смо дужни да покажемо љубав према Господу. А љубав према Господу показујемо држећи Његове заповести. Тако је Господ рекао: *"Онај који ме љуби, држи моје заповести."* А кога Господ љуби, њему ће се дати и живот вечни. Нека Господ нама дарује снаге да очувамо пре свега Веру Православну, ону веру коју је господ проповедао, коју су апостоли проширили, свети оци утврдили и стигла та

вера до нас у 21. веку. Да се том вером спасавамо и да ту веру предамо нашим млађим покољењима, нашој деци и омладини, да се и они том Вером Православном спасавају, да би Богу угодили и када пођемо одавде, када дође свакоме час, да нас Васкрсли Господ прими у Царство Своје Небеско и дарује живот вечни, да и ми тамо са свима светима славимо Њега Чудеснога Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове. Амин.

Данас, браћо и сестре, поред празника и радости због Васкрсења Христовога, имали смо још важна два догађаја којих сте били сведоци овде. Један од наше браће верника постао је данас свештеник овде, Ивица Тасић, и други један, такође, постао је ђакон Цркве Божије. Тако да се и број пастира увећава онако као што се и стадо Христово које се труди да иде правим путем и да чува Веру Православну. Нека Господ дарује и њима снаге да буду прави пастири, да и они сеју само оно семе Христове науке коју су свети апостоли проповедали, без икаквих новотарија, без икаквих додатака, измена, промена или кварења. Јер само тако и они ће бити прави пастири, а и наш народ биће онда право стадо Христово које Господу служи сада и увек и у векове векова. Амин.